

VP SSSR

K SOUČASNÉ SITUACI 02/2002

Historické paralely a znamení doby.

28.02.2002

1. Začátek 20. století je poznamenán novým jevem v historii globální civilizace – otevřenou konfrontací bolševismu a trockismu. V Evropě po příchodu Hitlera k moci vítězí trockismus, zakamuflovaný pod německý nacionální socialismus. V Rusku vítězí bolševismus, vedený J.V.Stalinem. Globální prediktor pod tlakem zesilující obecné krize kapitalismu nasměrovává potenciál fašistického Německa na završení procesu koncentrace výrobních sil společnosti podle biblického scénáře. Na plakétách vojáků wehrmachtu se objevuje nápis „Gott mit uns“ (Bůh je s námi). Olympijské hry r.1936 měly podle plánů Globálního prediktora posílit německý duch a vnutit evropským národům a světu představu o neporazitelnosti německého národa.

2. Bolševismus v SSSR a skuteční komunisté jsou hlavní překážkou biblického scénáře globalizace, a proto se musí pro celý svět stát ztělesněním zla. Aby ta myšlenka ovládla umy „civilizovaného“ světa, nacisté podpalují Říšský sněm a spouští soudní proces nad bulharským komunistou Georgiem Dimitrovem. Dimitrov porušuje pravidla hry, odmítá proceduru svého ospravedlnování a proměňuje soudní frašku na soud nad fašismem, což se stává svého druhu předzvěstí krachu plánů globalizace podle biblického projektu.

3. Hlavní metoda trockistů v boji se svými oponenty je imitace jakékoliv činnosti, podporující posílení moci bolševiků, což se vždy projevovalo a i dnes se projevuje v dovedení do absurdity libovolné iniciativy, namířené k užitku národa, ať už to bylo družstevní podnikání, kolektivizace nebo industrializace. Takto, v souvislostech s těmito tendencemi, se trockisté v 30. letech pokusili během procesu přezbrojení armády vnutit vedení myšlenku zrušení dělostřelectva a jeho nahrazení tehdy nedokonalými raketami. V armádě vzniká proces s Tuchačevským, po němž je neutralizováno spiknutí špiček armády, a do důstojnického sboru Rudé armády přicházejí mladé kádry, které o několik let později rozhodnou osud válečné konfrontace trockismu a bolševismu. Ale tyto mladé kádry nejsou svým složením stejnorodé: jsou mezi nimi nositelé bolševického komunistického světonázoru; nositelé kulackého světonázoru, z nichž mnozí jsou bývalí důstojníci dorevoluční epochy; a ještě neprojevená omladina trockistů dalších generací. Přitom je nutné mít na paměti, že trockismus je ve své podstatě psychický jev, charakterizovaný vnitřní konfliktností psychiky jedince, nesouladem vědomí a podvědomí; trockismus se může projevat v libovolné ideologii.

4. K polovině 20. století vyšlo najevo, že sázka Globálního prediktora na nacionální socialismus nevyšla. Celou druhou polovinu 20. století trockismus v SSSR, opíraje se na kulturu davo-“elitarizmu“, metodami imitace boje za „národní štěstí“ vytlačoval bolševismus z vedení strany a země. Teprve poté, co do života vstoupily dvě nové generace, se trockisté odhodlali spustit kritiku stalinismu v naději, že duch epochy stalinismu už vyvětral z generační paměti. Perestrojka v SSSR začala kritikou činnosti Stalin a všeho, co bylo spojeno s jeho jménem. Ale to bylo hlavní chybou trockistů. Dav je shromáždění lidí žijících podle tradic a soudících podle autority vůdců, tradic a „svatých“ písem a proto trockisté, podporující davo-“elitarismus“ v Rusku, se sami stali jeho zajatci. Ideje bolševismu, kultivované Stalinem v podmínkách ruské civilizace nejen neodešly do minulosti po jeho vraždě, ale rozpustily se v budoucnosti, a neočekávaně pro Globálního prediktora přinesly zcela nové plody.

5. V poslední čtvrtině 20. století vstoupilo v Rusku do aktivního života první pokolení, které se narodilo po změně vztahu etalonových frekvencí biologického a sociálního času a proto bylo

schopné uvědomit si podstatu davo-“elitarismu“, v důsledku čehož ho začalo překonávat nejen v hlubinách vlastní psychiky, ale i v kultuře společnosti. Tato okolnost dovolila uvědomit si objektivnost procesu koncentrace produktivních sil společnosti a subjektivnost koncepce řízení toho procesu. Je možné uvažovat, že od toho okamžiku se v Ruské civilizaci poprvé v historii lidstva objevila konceptuální moc, otevřená pro všechny vrstvy společnosti, což samo o sobě narušilo tisíciletý monopol procesu globalizace podle biblické koncepce řízení. Ve výsledku vstoupilo lidstvo do 21. století v novém informačním stavu – ve stavu konceptuálně nevyhraněného řízení, což zároveň znamená začátek konce davo-“elitarismu“. Globální prediktor mezi tím stále dělal jako zajatec davo-“elitarismu“ sázku na trockizmus, jen změnil jeho maskování z nacionálního socialismu na internacionální socialismus a ideu humanistické občanské společnosti. Ke konci 20. století se nejlepší podmínky pro realizaci ideje internacionál-socialismu zformovaly ve Spojených státech. Pokud na začátku 20. století na vojenský potenciál Německa pracovala ekonomika celé Evropy a v určité míře i ekonomika USA, pak ke konci tisíciletí na vojenský potenciál Spojených států už pracoval celý svět, včetně ekonomického potenciálu bývalého SSSR. Ale poté, co bylo identifikováno 6 priorit zobecněných prostředků řízení, se může opojení vojenskou mocí draze vymstít biblické civilizaci. Jde o to, že intelektuální a informační zdroje lidstva jsou rozděleny do všech šesti priorit v souladu se silou jejich celkového vlivu na společnost. Na tom, jak jsou ty zdroje rozděleny, na jaké priority je zaostřeno vnímání politických „elit“ toho či onoho státu a civilizace celkově, bude záviset jejich budoucnost. A ačkoliv, jak o tom výmluvně svědčí události poslední doby, Globální prediktor stále sází na šestou prioritu zobecněných prostředků řízení, máje za to, že nastal čas využít vojenskou sílu USA k jejímu hlavnímu účelu na završení procesu globalizace podle biblického projektu, my máme za to, že svět bude svědkem diskreditace předchozích metod řízení v nových podmínkách.

6. Proto byl začátek 21. století poznamenán novou globální provokací, ale už ne nacionál-, ale internacionál socialismu Spojených států. A to, že ve vědomí mnoha lidí planety se události 11.9.2001 asociovaly se zapálením budovy Říšského sněmu ve fašistickém Německu; soudní proces nad Slobodanem Miloševićem (také balkánský politik) se soudní fraškou nad Dimitrovem; a olympijské hry v USA s olympijskými hrami v Německu v roce 1936 – nejsou jen historické paralely, ale svého druhu znaky jednoho a téhož algoritmu, ukazující na nadcházející krach nové citadely trockizmu, na kterou Globální prediktor vložil misi biblické globalizace.

28.02.2002
VP SSSR